

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Stanislava Žížaly a soudců JUDr. Jiřího Trnky a JUDr. Tomáše Uldricha rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. 9. 2020 v trestí věci **obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED], pro zločin krádeže dle § 205 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, o jeho odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 2 T 50/2020-169 ze dne 3. 6. 2020,

takto:

K odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu částečně zrušuje, a to v celém výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že při nedotčeném výroku o vině se obžalovanému ukládá podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody na 12 (dvanáct) měsíců.

Pro výkon trestu se obžalovaný zařazuje podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný uznán vinným zločinem krádeže dle § 205 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a za to odsouzen podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 2 roky, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
2. Podle napadeného rozsudku se obžalovaný dopustil uvedeného zločinu tím, že:
„dne 19. 3. 2020 v době kolem 19:40 hodin, v Českých Budějovicích, ulice Nádražní 1759, v DOC Mercury - v prodejně Hypermarket Albert, v zjištěném úmyslu sebe obohatit na úkor cizího majetku, v době nouzového stavu, odvezl bez použití násilí zde vystavené zboží, a to 1 láhev alkoholu značky Tatratea Coconut 22% v hodnotě 349 Kč, 5 kusů sýru značky Eidam 45% v celkové hodnotě 184,50 Kč (36,90 Kč/ks) a 2 plechovky nápoje RedBull o objemu 0,25 ml v celkové hodnotě 59,80 Kč (29,90 Kč/ks), které si uschoval do kapes bundy, kterou měl na sobě a prošel bez ubrazení zboží prostorem pokladny, kde byl následně kontrolován ostrahou prodejny a tímto jednáním způsobil společnosti Albert Česká republika, s. r. o., IČ: 44012373, se sídlem Praha, ulice Radlická č. 520, 158 00, škodu v celkové výši 593 Kč, a takto konal, ačkoliv byl za takový čin v posledních třech letech potrestán rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 5. 4. 2018, pod sp. zn. 1T 15/2017 s nabytím právní moci dne 5. 4. 2018, za přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 16 měsíců, pro který byl zařazen do věznice s ostrahou, přičemž z tohoto trestu byl podmíněně propuštěn Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 28. 6. 2019, pod sp. zn. 6PP 66/2019, se stanovenou zkušební dobou v trvání 24 měsíců s dohledem,

tj. nejméně do 28. 6. 2021, a dále se tohoto jednání dopustil v době nouzového stavu vyhlášeného usnesením vlády České republiky ze dne 12. 3. 2020, na dobu od 14:00 hodin dne 12. 3. 2020 na dobu 30 dnů, zveřejněného ve Sbírce zákonů č. 69/2020.“

3. Podle závěrů okresního soudu obžalovaný popsaným jednáním „přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen (správně „potrestán“) a čin spáchal za stavu události vážně obrozující život nebo zdraví lidí“, čímž naplnil zákonné znaky zločinu krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku.

4. Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný včas odvolání prostřednictvím obhájce. Odvolatel vznesl následující námitky, argumenty a návrhy:

„Za okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby nalézací soud považuje skutečnost, že skutek byl spáchán v době nouzového stavu vyhlášeného usnesením vlády České republiky dne 12. 3. 2020. Příslušná kvalifikovaná skutková podstata však „nouzový stav“ výslovně neobsahuje, stejně jako (na rozdíl např. od § 42 písm. j) tr. zákoníku) neobsahuje „krizovou situaci“, pod kterou by mohl být nouzový stav podřazován odkazem na jiný veřejnoprávní předpis. Soud prvního stupně tedy vyhlášený nouzový stav vyložil jako „jinou událost vážně obrozující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek“. Je otázkou, zda s ohledem na výše uvedené odpovídá takový výklad skutečnému úmyslu zákonodárce. Obžalovaný se domnívá, že nikoli, rozhodně ne ve smyslu mechanické aplikace příslušné kvalifikované skutkové podstaty trestného činu krádeže. Ta zejména obsahuje situace jako je obrožení státu, válečný stav a živelné pohromy. Smyslem zobecňujícího vyjádření znaku skutkové podstaty (jiná událost vážně obrozující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek) je postihnout obdobně závažné události, jejich výčet z pochopitelných důvodů nelze uvést taxativně.

Jinak řečeno, formální vyhlášení nouzového stavu nemůže podle přesvědčení obžalovaného samo o sobě stačit k naplnění okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby a je třeba se zabývat tím, jak intenzivní nebezpečí pandemie COVID-19 v době spáchání skutku představovala a dále jaký byl vztah či souvislost (jiná než časová) mezi faktickou situací a spáchaným trestným činem. Nalézací soud argumentuje v tomto směru pouze tím, že obžalovaný jednal tak v době, kdy byly omezené možnosti ochraňovat majetek, byly omezené lidské zdroje, mnoho dříve pracujících lidí muselo zůstat doma a blízký kontakt s neznámými osobami byl rizikový i při ochraně majetku s ohledem na hrozící nákazu. Takové úvahy jsou ale nadmíru obecné a nelze na základě nich dovodit relevantní příčinné souvislosti, např. zda obžalovaný nějak faktickou situaci zneužil, zda mu páchaní trestného činu usnadnila, zda právě ze stávající situace chtěl těžit nebo zda svým činem přispěl k jejímu zhoršení. V konkrétním případě okolnosti odůvodňující existenci zvýšené společenské škodlivosti podle názoru obžalovaného sledovat nelze. Spáchaný čin se nijak neodlišuje od obdobných jednání spáchaných v době nepoznamenané mimořádnou situací, vlivem pandemie nebyla nijak narušena distribuce potravin, ani objektivně omezeno fungování ostrahy samotné prodejny či veřejných bezpečnostních složek, nijak intenzivní (s odkazem na zveřejňovanou epidemiologickou situaci) nebylo v daném místě ani nebezpečí nákazy koronavirem. Označení drobné krádeže za zločin, resp. použití vyšší trestní sazby, lze za těchto okolností vnímat jako postup přebíraně formalistický.

Krom uvedeného lze ve vztahu k aplikaci kvalifikované skutkové podstaty vytknout i nedostatek popisu skutku ve výroku napadeného rozsudku, ve kterém nejsou dostatečně vyjádřeny konkrétní okolnosti zvyšující společenskou škodlivost.

Ve vztahu k samotnému výroku o trestu obžalovaný krom námitky spojené s právní kvalifikací skutku poukazuje i na to, že jakkoli nemůže a nechce pomíjet soudem hodnocené skutečnosti, které mu nesvědčí, přece jen s ohledem nepatrnou výší škody (která nakonec poškozené společnosti ani nevznikla), relativně nízkou závažnost předchozí trestné činnosti, očekávaný výkon zbytku trestu, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn, jakož i s ohledem na jeho osobní poměry lze mít zato, že by účelu trestu bylo dosaženo i méně intenzivní újmou, když delší pobyt ve vězení může mít demotivující účinek ve vztahu k resocializaci obžalovaného.

S ohledem na výše uvedené obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl v intencích jeho odvolání, při zohlednění zásady úměrnosti činu a trestu.“

5. Krajský soud z podnětu odvolání přezkoumal napadený rozsudek a jemu předcházející řízení podle příkazu § 254 odst. 1 tr. řádu. Učinil následující zjištění a závěry.

6. Úvodem je třeba poznamenat, že řízení rozsudku předcházející netrpí žádnými vadami. Jeho skutková zjištění jsou správná a dostatečně důkazně podložena. Obhajovací práva obžalovaného

nebyla nijak zkrácena. Právní kvalifikace činu odpovídá skutkovým zjištěním a podmínkám odpovědnosti za stíhaný zločin.

7. Je možno přisvědčit odvolateli, že „*doba nouzového stavu*“ není znakem skutkové podstaty zločinu ve smyslu § 205 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. V návaznosti na odkaz soudu na usnesení vlády České republiky ze dne 12. 3. 2020 na dobu od 14:00 hodin dne 12. 3. 2020 na dobu 30 dnů, zveřejněného ve Sbírce zákonů č. 69/2020, a v souvislosti s částí právní věty výroku o vině „*čin spáchal za stavu události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí*“, lze mít popis skutku v tzv. skutkové větě za dostatečně konkretizovaný z hlediska označené kvalifikované skutkové podstaty. V tomto ohledu neshledal krajský soud námitky odvolání důvodnými.
8. V době činu ve společnosti objektivně existovalo vážné a bezprostřední nebezpečí pro zdraví a životy lidí vyvolané masivním šířením viru covid-19. Vláda toto objektivní nebezpečí deklarovala vyhlášením nouzového stavu. Je tak nepochybné, že čin byl spáchán za „*události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí*“ ve smyslu § 205 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Při principu formálního pojetí trestného činu, kdy jeho škodlivost je vyjádřena již v příslušné skutkové podstatě, není pochyb o tom, že obžalovaný svým činem skutkovou podstatu žalovaného zločinu naplnil ve všech znacích. Ani v tomto ohledu neshledal krajský soud odvolání důvodným.
9. Okolnosti, o které odvolatel opírá přesvědčení, že „*čin se nijak neodlišuje od obdobných jednání spáchaných v době nepoznamenané mimořádnou situací*“, a které odpovídají skutečnosti, tak lze vyjádřit pouze v rámci úvah o druhu a výměře trestu.
10. Napadeným rozsudkem byl obžalovanému uložen trest na samé spodní hranici rozpětí trestu odnětí svobody podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku. Podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku (mimořádné snížení trestu odnětí svobody) „*má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené.*“. Obžalovaný odcizil zboží v ceně 593 Kč, tedy přibližně v úrovni jedné desetiny spodní hranice škody, která zakládá odpovědnost za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku. Šlo o jediný útok. Škoda fakticky ani nevznikla, neboť zboží bylo nepoškozené vráceno do prodeje. Krajský soud nabyl přesvědčení, že vzhledem k těmto okolnostem je uložený trest nepřiměřeně přísný a že tyto okolnosti odůvodňují mimořádné snížení trestu. Dostatečným a „*okolnostem případu*“ přiměřeným trestem shledal trest ve výměře 12 měsíců.
11. Naproti tomu se odvolací soud ztotožnil s napadeným rozsudkem, pokud jde o nepodmíněnost trestu. Dříve uložené tresty nespojené s přímým odnětím svobody nesplnily výchovný účel a došlo k přeměně trestu v nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný se souzeného činu dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu posledně uloženého trestu odnětí svobody. Vzhledem k těmto okolnostem dospěl krajský soud ve shodě s napadeným rozsudkem k závěru, že k dosažení účelu trestu v tomto případě je nezbytné uložit trest jako nepodmíněný. K výkonu trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, když jiné zařazení v rámci rozhodování soudu nepřipadá v tomto případě v úvahu.
12. Ze všech výše uvedených důvodů rozhodl krajský soud tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 2. 9. 2020

JUDr. Stanislav Žížala v. r.
předseda senátu